

WPROWADZENIE

Prof. zw. dr hab. Uniwersytetu Łódzkiego Czesław Sikorski **– sylwetka naukowca i nauczyciela akademickiego**

Profesor Czesław Sikorski realizuje swoją karierę zawodową na Uniwersytecie Łódzkim, gdzie został zatrudniony w roku 1966 i pracuje do dnia dzisiejszego. Początkowo związany był z Wydziałem Ekonomiczno – Socjologicznym UŁ, a następnie kontynuował swoją karierę na Wydziale Zarządzania UŁ.

Profesor Sikorski włączał się aktywnie w życie na Uczelni pełniąc w niej szereg odpowiedzialnych funkcji. Łącznie przez 10 lat był Prodziekanem ds. Organizacyjno – Programowych (Wydział Ekonomiczno – Socjologiczny UŁ) oraz Prodziekanem ds. Studenckich (Wydział Zarządzania UŁ). Od 1 września 1999 r. do 30 września 2012 r. pełnił funkcję Kierownika Katedry Zarządzania UŁ. Za swoją działalność na rzecz Uczelni Profesor uhonorowany został szeregiem wyróżnień, wśród których znalazły się: Złoty Krzyż Zasługi (1984), Medal Komisji Edukacji Narodowej (1986), Medal im. Karola Adamieckiego „Za zasługi dla nauk o organizacji i zarządzaniu” (1989) oraz Medal Uniwersytetu Łódzkiego „W służbie społeczeństwa i nauki” (1989).

Poza działalnością organizacyjną na rzecz Uczelni Profesor Sikorski legitymuje się znaczącym dorobkiem dydaktycznym, którego wyrazem jest wypromowanie 450 prac magisterskich i licencjackich oraz 10 prac doktorskich. Profesor Sikorski jest także autorem 47 recenzji naukowych obejmujących: 1 recenzję doktoratu honoris causa, 7 recenzji dorobku naukowego i dydaktycznego do wniosku o nadanie tytułu profesora, 10 recenzji prac habilitacyjnych i dorobku naukowego w przewodach habilitacyjnych oraz 29 recenzji prac doktorskich.

Profesor Czesław Sikorski jest znanym i cenionym autorytetem w dziedzinie organizacji i zarządzania zarówno w Polsce jak i za granicą. Jego dorobek naukowy obejmuje autorstwo 21 książek i monografii, współautorstwo 12 książek i monografii, 126 artykułów w czasopismach i pracach zbiorowych (w tym 13 w języku obcym) a także 6 skryptów i opracowań dydaktycznych. Na początku swojej pracy naukowej Profesor Czesław Sikorski zajął się problemami reorganizacji, a w szczególności realizowaniem zmian usprawniających, poczynając od momentu wprowadzenia zmian do praktyki, a kończąc na uzyskaniu zamierzonych efektów. Temu zagadnieniu poświęcił szereg artykułów i pracę doktorską pt.: „Długość okresu realizacji usprawnienia”,

napisaną pod kierunkiem naukowym prof. dr hab. Witolda Kieżuna i obronioną na Wydziale Ekonomiczno-Socjologicznym UŁ w 1972 r. Praca ta została nagrodzona nagrodą Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w 1973 r., a w 1975 r. została wydana przez PWN pod tytułem: „Reorganizacja a usprawnienie. Problem czasu realizacji usprawnienia”. Zaprezentowany w tej książce model procesu reorganizacji zyskał w tym czasie popularność w środowisku naukowym dyscypliny zarządzania.

Następnie swoje zainteresowania naukowe Profesor Sikorski skierował na analizę przyczyn trudności w asymilacji zmian w systemie organizacyjnym. Wynikiem tych zainteresowań była rozprawa habilitacyjna zatytułowana: „Procesy asymilacji zmian w strukturze organizacyjnej instytucji”, wydana przez Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego w 1980 r. Kolokwium habilitacyjne odbyło się na Wydziale Ekonomiczno-Socjologicznym Uniwersytetu Łódzkiego w styczniu 1981 r. W tym samym roku Centralna Komisja Kwalifikacyjna zatwierdziła stopień doktora habilitowanego nauk ekonomicznych w zakresie organizacji i zarządzania.

Kolejnym obszarem zainteresowań stały się problemy kultury organizacyjnej. Zajęcie się tą tematyką miało charakter nowatorski, gdyż temat ten był wówczas nowy i zupełnie nieopisany w Polsce. Artykuł zatytułowany: „Kultura organizacyjna” opublikowany w „Problemach Organizacji” w 1980 r. zapoczątkował szybki wzrost zainteresowania tą problematyką wśród autorów polskich. Temat ten znalazł swoją kontynuację w książce „Sztuka kierowania. Szkice o kulturze organizacyjnej”, wydanej w 1986 r. przez Instytut Wydawniczy Związków Zawodowych. Ukoronowaniem badań prowadzonych w tym obszarze była wydana w Wydawnictwie Uniwersytetu Łódzkiego w 1990 r. książka pt.: „Kultura organizacyjna w instytucji”. W późniejszym okresie Profesor Sikorski problematyce kultury organizacyjnej poświęcił jeszcze dwie książki: „Kultura organizacyjna”, C.H. Beck, Warszawa, pierwsze wydanie w 2002 r i drugie, poprawione – w 2006 oraz „Kształtowanie kultury organizacyjnej. Filozofia, strategię, metody”, Wyd. UŁ, Łódź 2009 r.

Podręcznik akademicki „Projektowanie i rozwój organizacji instytucji”, PWE, Warszawa 1988, załączony do wniosku Wydziału Ekonomiczno-Socjologicznego UŁ o nadanie tytułu profesora pozwolił na nadanie mu tego tytułu w 1991 r.

W swoich dalszych badaniach naukowych Profesor Sikorski zajął się kulturą organizacyjną profesjonalizmu, co znalazło wyraz w książce „Profesjonalizm. Filozofia zarządzania nowoczesnym przedsiębiorstwem”, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 1995. W późniejszym czasie etyka profesjonalizmu przeciwstawiona została populistycznej kulturze organizacyjnej, której niebezpieczne wpływy stały się coraz bardziej widoczne zarówno w organizacji, jak i w życiu społecznym. Problemowi temu poświęcona została książka „Drogi

do sukcesu. Profesjonalizm kontra populistyczna kultura organizacyjna”, Difin, Warszawa 2007.

Innym obszarem zainteresowań Profesora stała się analiza skutków rewolucji informacyjnej i globalizacji w zarządzaniu organizacjami. W rezultacie powstała książka „Ludzie nowej organizacji. Wzory kultury organizacyjnej wysokiej tolerancji niepewności”, Wyd. UŁ, Łódź 1998. Na podstawie tej książki przygotowany został podręcznik akademicki „Zachowania ludzi w organizacji”, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 1999, który był w Polsce popularny i doczekał się dwóch dodruków w 2001 i 2002 r. Kolejnym ważnym obszarem zainteresowań badawczych Profesora była problematyka władzy organizacyjnej, przywództwa i jego kulturowych uwarunkowań. Na podstawie wyników badań empirycznych powstała książka poświęcona wymaganym kierunkom zmian w zachowaniu polskich kierowników, w związku z transformacją ustrojową. Książka została wydana pod tytułem: „Między rynkiem a centralnym planowaniem. Polski kierownik – jaki jest, jaki być powinien”, EKORNO, Łódź 1992 r. Tej problematyce zostało poświęcone także kolejne opracowanie na ten temat: „Organizacje bez wodzów. Od przywództwa emocjonalnego do koordynacji demokratycznej”, C.H. Beck, Warszawa 2006 r. W książce tej wskazana została potrzeba odejścia od tradycyjnego modelu przywództwa, jako nieprzystosowanego do realiów epoki cywilizacji informacyjnej.

Przejawem dążenia Profesora do łączenia wyników własnych dociekań naukowych w wypowiedzaniu się w sprawach publicznych jest Jego ostatnia książka, która została napisana w konwencji publicystyki naukowej. Jej treść odnosi się do bieżących problemów zarządzania zarówno w organizacjach, jak i w państwie. Książka nosi tytuł: „Stereotypy samobójcze. Kulturowe czynniki agresji w życiu społecznym i w organizacji” i została wydana przez Difin, Warszawa 2012 r.

Profesor Czesław Sikorski jest także wysoko cenionym dydaktykiem. Prowadzone przez Niego zajęcia cieszą się dużym uznaniem wśród studentów. Jako Kierownik Katedry Zarządzania UŁ był i jest niekwestionowanym liderem etycznym, wyznacza także kanony profesjonalizmu w pełnieniu roli badacza.

*Prof. nadzw. dr hab. Tomasz Czapla
Katedra Zarządzania, Wydział Zarządzania UŁ*